

Неділя П'ятдесятидення

*Станція в базиліці св. Петра.
Пс. 30, 3-4.2*

Фіолетові шати.

Інтроїт (спів на вхід)

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias: quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu: et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me. *Пс.* In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: in iustítia tua líbera me et éripe me. **G**lória. **E**sto.

Стань мені Богом-Оборонцем і домом пристановища на спасіння мені! Бо твердиня моя і пристановище моє – Ти еси, і ради Імені Твого вестимеш мене і живитимеш мене. *Пс.* На Тебе, Господи, уповаю, хай не осоромлюся повік; у правді Твоїй визволь мене і вирятуй мене. **С**лава... **С**тань...

Gloria in excelsis **не співається.**

Колекта

PRECES nostras, quásumus, Dómine, cleménter exáudi: atque, a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dominum nostrum Iesum Christum, Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

1 Кор. 13, 1-13

Читання

FRATRES: Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tínniens. Et si habúero prophétiam, et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habuero, nihil mihi prodest. Cáritas patiens est, benígna est: cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósá, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cáritas numquam écidit: sive prophétiaë evacuabúntur, sive linguaë cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est. Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in anígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognóscó ex parte: tunc autem cognóscam, sicut

Молитви нашi, просимо Тебе, Господи, милостиво вислухай, та, визволивши нас з уз гріхів, збережи від усіх нападeй. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царує в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Брати: Якби я говорив мовами людськими й ангельськими, але не мав любови, я був би немов мідь брeнeяча або кимвал звучний. Якби я мав дар пророцтва і видав усі тайни й усе знання, і якби я мав усю віру, щоб і гори переставляти, але не мав любови, я був би - ніщо. І якби я роздав бідним усе, що маю, та якби віддав моє тіло на спалення, але не мав любови, то я не мав би жадної користи. Любов - довготерпелива, любов - лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться, не надимається, не бешкетує, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла; не тішиться, коли хтось чинить кривду, радіє правдою; все зносить, в усе вірить, усього надіється, все перетерпить. Любов ніколи не переминає. Пророцтва зникнуть, мови замовкнуть, знання зникне. Бо знаємо частинно й частинно пророкуємо. Коли настане досконале, недосконале зникне. Коли я був дитиною, говорив як дитина, думав як дитина, міркував як дитина. Коли ж я став мужем, покинув те, що дитяче. Тепер ми бачимо, як у дзеркалі, неясно; тоді ж - обличчям в обличчя. Тепер я спізнаю недосконало, а тоді спізнаю так, як і я спізнаний. Тепер же зостаються: віра, надія, любов - цих троє; але найбільша з них - любов.

et cōgnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc: maior autem horum est caritas.

Пс. 76, 15.16 та Пс. 99, 1-3

Градуал і тракт

Tu es Deus qui facis mirabilia solus: notam fecisti in gentibus virtutem tuam. ✠ Liberasti in brachio tuo populum tuum, filios Israel et Ioseph.

Tи єси Бог, що творить чудеса: явив між народами силу Твою. ✠ Избавив раменом Твоїм народ Твій, синів Якова та Йосифа*.

Iubilate Deo, omnis terra: servite Domino in lætitiæam. ✠ Intrate in conspectu eius in exultatione: scitote, quod Dominus ipse est Deus. ✠ Ipse fecit nos, et non ipsi nos: nos autem populus eius, et oves pascuæ eius.

Воскликніте Богові, вся земле! Служіте Господеві в веселості. ✠ Увійдіте перед лице Його в радості. Спізнайте, що Господь – Він є Бог. ✠ Він сотворив нас, а не ми; ми ж – народ Його і вівці отари Його*.

Лк 18, 31-43

Євангеліє

In illo tempore: Assumpsit Iesus duodecim, et ait illis: Ecce ascendimus Ierosolymam, et consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas de Filio hominis. Tradatur enim Gentibus, et illudetur, et flagellabitur, et conspuetur: et postquam flagellaverint, occident eum, et tertia die resurget. Et ipsi nihil horum intellexerunt, et erat verbum istud absconditum ab eis, et non intellegebant quæ dicebantur. Factum est autem, cum appropinquaret Iericho, cæcus quidam sedebat secus viam, mendicans. Et cum audiret turbam prætereuntem, interrogabat, quid hoc esset. Dixerunt autem ei, quod Iesus Nazareus transiret. Et clamavit, dicens: Iesu, fili David, miserere mei. Et qui præbant, increpabant eum, ut taceret. Ipse vero multo magis clamabat: Fili David, miserere mei. Stans autem Iesus, iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogavit illum, dicens: Quid tibi vis faciam? At ille dixit: Domine, ut videam. Et Iesus dixit illi: Respice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, et sequebatur illum, magnificans Deum. Et omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo.

Tого часу, взявши дванадцятьох, Ісус до них промовив: “Оце ми йдемо в Єрусалим, і все написане пророками про Сина Чоловічого здійсниться. Він буде виданий поганам, і насміхатимуться з нього, і зневажати-муть його, і плюватимуть на нього, і бичувавши, уб’ють його, та третього дня він воскресне.” Вони ж нічого з того не зрозуміли; це слово було для них закрите, й вони не знали, про що він говорив. І як він наближався до Єрихону, один сліпий сидів край дороги й просив милостині. Почувши, що народ іде мимо, він спитався, що б воно могло бути. Йому сказали, що це Ісус Назарянин проходить. І він почав голосно кричати: “Ісусе, Сину Давидів, змилуйся надо мною!” Ті, що йшли попереду, сварилися на нього, щоб замовчав, та він кричав ще дужче: “Сину Давидів, змилуйся надо мною!” Ісус зупинився і звелів привести його до себе. І коли той наблизвся до нього, спитав: “Що хочеш, щоб я зробив тобі?” “Господи”, - сказав той, - “щоб я прозрів!” Ісус сказав до нього: “Прозри! Віра твоя спасла тебе.” І вмить прозрів той і пішов за Ісусом, славлячи Бога. І весь народ, побачивши те, віддав хвалу Богові.

Пс. 118, 12-13

Оферторій (спів на принесення дарів)

Benedictus es, Domine, doce me iustificaciones tuas: in labiis meis pronuntiavi omnia iudicia oris tui.

Благословений Ти Господи! Навчи мене установ Твоїх! Устами моїми звіщав я всі присуди уст Твоїх.

Секрета (молитва над дарами)

(Читається тихо, після Orate fratres)

Нæc hóstia, Dómine, quæsumus, emúndet
nostra delícta: et, ad sacrificium
celebrándum, subditórum tibi córpora
mentésque sanctíficet. Per Dominum...

Просимо Тебе Господи, нехай ці прино-
шення очистять наші гріхи та освятять
для звершення Жертви тіла й душі підданих
Твоїх. Через Господа...

Префація Трійці

Пс. 77, 29–30

Спів на Причастя

Мanducavérunt, et saturári sunt nimis, et
desidérium eórum áttulit eis Dóminus:
non sunt fraudáti a desidério suo.

Іли, і наситилися вельми, і бажання їх вдо-
вольнив їм Господь, не позбавлені були
вони бажання свого.

Молитва після Причастя

Quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui
coeléstia aliménta percérimus, per
hæc contra ómnia adversa muniámur. Per
Dominum...

Просимо Тебе, Всемогутній Боже, щоб,
приймавши небесну поживу, ми були
укріплені нею проти всіх супротивників. Че-
рез Господа...